

[Jacob Sørensen.]

Vi kan derimod ikke tiltræde fremskridts-partiets ændringsforslag om at forhøje disse satser til 12.000 kr. og 8.000 kr. Jeg mener ikke, der for tiden er rimelig mulighed for at gå så vidt.

Vi kan ej heller tilslutte os de ændringsforslag, der foreligger fra SF og DKP, og anbefaler, at man stemmer imod disse.

Jørgen Junior (FP):

Jeg er temmelig chokeret over socialdemokratiets holdning til vort ændringsforslag om at yde 120 mill. kr. i stedet for 60 mill. kr. for at kunne forhøje de fradragsfri beløb, der skal være til stede for at kunne opnå pensionstillæg. Vort ændringsforslag ville have gjort det muligt at have en indtægt på op til 8.000 kr. for enlige og 12.000 kr. for ægtepar. Ved regeringens forslag bliver det kun ca. det halve.

Efter et skøn vil vort forslag betyde en fordel for mellem 50.000 og 100.000 pensionister flere, end regeringens forslag indebærer. At man så fra socialdemokratiets side kommer frem til tallet 40.000 efter det, man kalder et spinkelt statistisk skøn, virker egentlig nærmest vildledende.

Jeg må endnu en gang anmode socialdemokratiet og de andre partier, der erklærer sig som tilhængere af, at folkepensionisternes kår forbedres, til at ændre holdning og stemme for ændringsforslaget, selv om det nu kommer fra fremskridtspartiet. Gør de ikke det, mener jeg ikke, de pågældende partier har holdt ord, når de påstår, at de vil arbejde for enhver forbedring af folkepensionisternes kår.

Med hensyn til enke- og invalidepensionisterne kan fremskridtspartiet ikke acceptere de foreslåede forbedringer, og som klar begrundelse herfor er der den realitet, at invalidepensionister i dag får en nedgang, når de overgår til folkepension. Jeg skal i forbindelse hermed tillade mig at citere et par linjer fra et brev, jeg forleden fik fra en beboer i sydvestkvarteret:

„Jeg har siden 1964 modtaget invalidepension og min kone folkepension. Med de sidst beregnede satser i alt 2.609 kr. månedlig. Nu, efter at jeg er fyldt 67 år, er vor pension nedskåret til 2.014 kr., altså et nedslag på 595 kr. månedlig.“

Det synes jeg taler for sig selv.

Med hensyn til ændringsforslag nr. 4 fra ministeren vil 23 af de 24 fremskridtsfolk stemme for dette, hvis vi ikke får vort eget betydelig rimeligere ændringsforslag vedtaget. Vi er imidlertid meget betænkelige ved ændringsforslaget. Primært finder vi beløbet, der ydes, alt for usselt, sekundært er det helt utilfredsstillende, at det lave beløb, grundet på det netop indgåede forlig, først kommer til udbetaling i oktober 1976. Endelig finder vi det også særdeles beklageligt, at regeringen nu ikke længere vil hente pengene i pensionsfonden, men vil belaste budgettet. Dette kan vel i virkeligheden kun betyde, at der skal opkræves nye skatter i stedet for.

Jeg skal endelig i denne forbindelse, da vi nu er ved at være ved sommerferien, komme med et lille hjertesuk. Da jeg som nyt medlem kom herind for et halvt år siden, var det med en tro på, at i det mindste burde der nu være noget at gøre for en meget hårdt ramt gruppe medborgere, folkepensionisterne. Der er, i dette tilfælde, et meget særegent flertal bestående af socialdemokraterne, de socialistiske partier og fremskridtspartiet, et klart flertal, der i valgkampen har ytret, at de ønskede at forbedre folkepensionisternes kår. Og hvad er det så, der er kommet ud af dette flertal? Vi må egentlig konstatere, at det er meget sørgeligt. Det er meget, meget sørgeligt, at det eneste er nogle luftige tilsagn om lidt hjælp fra oktober 1976, det, der blev tilbage i socialdemokraternes pakkelse, og dette med skattefriheden, vel at mærke fra 1977. Det er efter min mening uanstændigt over for vores ældre, og jeg håber, at der måske i den buket, der skal tages stilling til i sommerens løb — og det ender jo nok med at blive en skrækkelig buket — kan blive plads til en enkelt lille blomst i form af en velvillig indstilling fra socialdemokratiet til også at yde noget godt for folkepensionisterne. Det har socialdemokratiet nemlig ikke vist i dette tilfælde, og det beklager jeg meget.

Ebba Strange (SF):

Da dette lovforslag var til første behandling, vendte vi os meget stærkt imod det, og det var på grund af dets hovedindhold, som jo handler om at øge ventetidstillægget til de mennesker, der ønsker at udskyde deres pensionstidspunkt.